

॥ ११ ॥ आरपीः इष्टकाम्यातदेवबंधनंतद्वर्जितानिराशीर्बधनाः समारंभाः सम्यगारभ्यंत इति यज्ञादयः काम्यकर्मत्यागीत्यर्थः हुतं अग्नौ ब्राह्मणे वा इत्तमग्निहोत्रनित्यश्राद्धादि त्यागं फलत्यागनिमित्तं सर्वकर्म फलत्यागं प्राहुः स्यागं विचक्षणा इति ॥ १२ ॥ अहिंस्रः अहिंसाशीलः मैत्रं मित्रभावस्ते देवाय नंपराप्यं स्थानं तत्र गतः अशोकं स्थानं आत्मानं आतिष्ठेत् आभिमुख्येन तिष्ठेत् आत्मध्यानपरो भवेदित्यर्थः सार्धं श्लोकः ॥ १३ ॥ संशुभमेदमितिसंगहेतुषु पुत्रपुत्रदारादिषु ॥ १४ ॥ एवं भूतस्यानुष्ठेययोगमाह इन्द्रियैरिति इति अव्यक्तमिति संबंधः इति अनेन प्रकारेण यत इन्द्रियैर्न गृह्यते तत् अव्यक्तं तच्च विज्ञेयं साक्षात्कर्तव्यं लिङ्गमाहं लिङ्गं च तद्द्राहं चेति सूक्ष्मशरीरं योगिदृश्यं चेत्यर्थः यद्वा लोको दृष्ट्या नुमानगम्यं यतः अतीन्द्रियं इन्द्रियागोचरं ॥ १५ ॥ अविस्त्रं भेदं अविश्वासे निमित्ते सति न गंतव्यं न प्राप्यं अतः विस्त्रं भेदं एव गुरुदेवाक्येषु याथार्थ्यनिश्चये मनो धारयेत् अविस्त्रं भेदेनेति समूर्धन्यपाठेन यथा योषितमग्निधारयतीत्यादौ योषितस्वरूपं अग्नित्वेन यद्दृष्टव्यं तद्विश्वासैव न तु तत्र तत्त्वतः अस्ति इह तु अनुभव एव प्रमाणमित्यर्थः एवं च सर्वाणि द्वियाणि

नित्यं क्रोधाच्छ्रयं रक्षेत्तपो रक्षेच्च मत्सरात् ॥ विद्यां मानापमानाभ्यामात्मानं तु प्रमादतः ॥ ११ ॥ यस्य सर्वसमारंभानिराशीर्बधना हि ज ॥ त्यागे यस्य दुतं सर्वं सत्यागी च स बुद्धिमान् ॥ १२ ॥ अहिंस्रः सर्वभूतानां मैत्रायण गतश्चरेत् ॥ परिग्रहान्परित्यज्य भवेद्बुद्ध्या जितेंद्रियः ॥ अशोकं स्थानमातिष्ठेद्दिह चामुत्र चाभयं ॥ १३ ॥ तपो नित्येन दातेन मुनिना संयतात्मना ॥ अजितं जेतुं कामेन भाव्यं संगेष्वसंगिना ॥ १४ ॥ इन्द्रियैर्गृह्यते यत्तत्तद्व्यक्तमिति स्थितिः ॥ अव्यक्तमिति विज्ञेयं लिङ्गग्राह्यमतीन्द्रियं ॥ १५ ॥ अविस्त्रं भेदं न गंतव्यं विस्त्रं भेदं धारयेन्मनः ॥ मनः प्राणे निगृह्णीयात् प्राणं ब्रह्मणि धारयेत् ॥ १६ ॥ निर्वेदादेव निर्वाणं न च किंचिद्विचिंतयेत् ॥ मुखं वै ब्राह्मणो ब्रह्म निर्वेदेनाधिगच्छति ॥ १७ ॥ शौचेन सततं युक्तः सदाचारसमन्वितः ॥ सानुक्रोशश्च भूतेषु तद्विजातिषु लक्षणं ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिः ० मोक्षः ० भृगुभरद्वाजसंवादे वर्णस्वरूपकथने एकोनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ भृगुरुवाच सत्यं ब्रह्मतपः सत्यं सत्यं विसृजते प्रजाः ॥ सत्येन धार्यते लोकः स्वर्गं सत्येन गच्छति ॥ १ ॥ अनृतं तमसो रूपं तमसानीयते ह्यधः ॥ तमोऽग्रस्तानपश्यंति प्रकाशं तमसा वृताः ॥ २ ॥

प्रत्याहृत्य स्वमइव मनो मात्रेणावतिष्ठेत् मनोपि प्राणे प्राणोपाधिके जीवात्मनि शुद्धत्वं पदार्थे धारयेत् तमपि ब्रह्मणितत्पदलक्ष्ये धारयेत् ॥ १६ ॥ एतच्च ब्रह्मात्मनावस्थानं निर्वाणारूपं यत्र किंचिदध्यैयध्यानध्यातुविभागयोगीनचित्ते यत्तन्निर्वेदात्परवैराग्यादेव प्राप्नोतीत्याह निर्वेदादिति यदाहुर्योगभाष्यकाराः वैराग्यं प्रस्तूय एतस्यैव हि नांतरीयकं फलकैवल्यमिति सुखं ब्रह्मेत्यभेदे सामानाधिकरण्यं ॥ १७ ॥ संक्षेपेण योगाधिकारिणिरूपयति शौचेनेति ॥ १८ ॥ इति शांतिः ० मोक्षः ० नैः ० भा० एकोनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ शुद्धो ब्राह्मणधर्मः कृष्णः शुद्धधर्म इति प्रागुक्तं तत्र शुद्धकृष्णयोः स्वरूपे विविनक्ति सत्यमिति सत्यं सत्यवस्तुप्रापकं ब्रह्मवेदः तपः स्वधर्मनुष्ठानं सत्येन ब्रह्मतपोरूपेण ॥ १ ॥ अनृतं तद्विपरीतमवैदिकं यथेष्टाचरणं प्रकाशं स्वर्गं तमः अविद्यादिरूपो विपर्ययस्तेन यस्ताः तमसामूलान्नानेन ॥ २ ॥